На ратуха виждам Зари
Конко-годѣ по извъ.
Там ме чакат вечъ другари
Въ царството на вѣчний сънъ.

—o—

Сонетъ

Данте Алиери петнадесети сонетъ
Петрарка в'него най-любовный лъ
той драгоцѣнъ за твореца на магдера
Кѣмъ Лаура е в'него пятнаде дал
и в'нашитѣ дни талиянската поета
Кардуччи е избрал
Когато далеч заскитан в'полета
Рисувам тъ природата идеал
Мацкевич нашъ в'образъ най-чудесний
1) Въ'кавказ той фантазия отдалечени
2) Нечуда си навлаче го видиш чезаинал
Изпъхаха го у насъ нашитѣ двеи
Когато Делвиг за него двеи стрдя
На Гексамедра вѣщитѣ мастви

—o—

Зимна нощ

Въ далеченина вечъ на есен
Замръгнаха, сякаш свод небесен;
Дивни ладенца сторе;
Ламбрати Анка по гори,
С'тъжен шумъ се обагрява
Въ тоя притъмнено подмлъва мъгла
Крилкливи гъски на ръкла
Къмъ юг се мъкнат. Наближаваат
Дъждовни тъжни дни
На двор поетвриц
Зора на вечъ мъглива, хладна
По ниви глухо, редом мъгла,
А стар с'въчицата е гладна
Напъ искрящ на едной вълъ,
Отдалеч го кон, запъхнатъ
Изпъхнатъ конъ, запъхнатъ
Бързо
Стръв гори...
Говедарчетъ у гори
Говедарчетъ е въ глава
Ка чи пеперуда на залез,
Нечуда събирав'тъ
Мъгла в'кръгъ
Гроде и в'зимнитѣ нощи
Гори там очи и пръщи
Трепетъ на окъ мрежовитѣ
Нъ сребрявитѣ полетъ
Подвига съ нов тарсат

Б.

Тамбуринката ти

~~Струна лежах да въстана~~
~~Сиромаха и весеня~~
Нашитѣ старинѣ гонащ —
Полкъ новий съ кривацъ
Пустата тамбуринка
Въ да дръпка за любинка
Лъжах та я потръгравих
Нови тонове поставих
Та я стегнах, нагласих я
Тя да дръпка за русия...
Що захурка и махалка
Що не славим Кремъ марка?
Викнах и я пак потръгравих
Четирици на очавих
Но прокъсата тамбуринка
Своевона, зла гадинка
Подвоага, нагласена
Нѣ и слави друга судна —
Прощавайте о гонащ
Побоярци съ кривацъ
Алго тонта тамбуринка
Нѣ русия и любинка.

—o—

Нощ
Нощ
Нощ